

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Iacobi Lobbetii Leodiensis E Societate Iesv. Specvlvm
Ecclesiasticorvm, Ac Religiosorvm.**

Lobbet de Lanthin, Jacques

Leodii, 1640

§. 6. Quale peccatum sit Horarum omissio?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47105](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47105)

conuenit inter Doctores, faciendam esse aut fabricæ, aut egenis, aut applicari posse Missis, ac sacrificijs pro defunctis, nam & hi inter egentes reponi possunt.

§. 6.

Quale peccatum sit horarum omissio?

HAc in parte nihil referam ex mea sententia, nihil ex me definiam: producam tantum Doctorum fidem, & auctoritatem.

Angelus censet eum qui horas omittit, vel ex contemptu, vel ex consuetudine, vel cum aliorum ^{Verbo} ^{horarum,} ^{10,} offensione peccare lethaliter, secus autem si absit contemptus, consuetudo, scandalum: etsi enim irrepat aliqua negligentia, existimat ex ea tantum contrahi noxam venialem.

Contra illum acriter pugnant Doctores alij, Canonici Iuris, ac legum Interpretes, quorum ea vox, ea est communis sententia, eum qui horas omnes omittit sine causa, mortalis culpæ reum argui.

Authoritati suffragatur ratio, quia cum lata lege vel recepta consuetudine incumbat præceptum, & hoc in re graui, qui illud præterit obnoxius est grauioris noxæ.

Sed & altera hinc emanat quæstio, an qui totum officium omittit censeatur ille vnicum dumtaxat lethale peccatum committere, an plura? tot scilicet quot horæ?

*De iust.
& Iure l.
2. c. 37. d.
9. n. 53.*

Authores in duas feruntur sententias, mitior vna, durior accidit altera. Hæc Lessij est, existimantis esse tot peccata mortalia, quot sunt horæ.

*Tom. 3. d.
6. q. 2. p.
10. De Re.
lig. tom.
2. l. 4. c.
25.*

*Opusc. de
benef. c.
4. §. 1. d.
5.*

Rationem ex eo si quæras hanc depromit, quod singulæ horæ singula sint, ac distincta officia; in quæ cadit præceptum. Contra tamen sentiunt, & loquuntur alij, Valentia, Suarez, Vasquez, quibuscum voluitur, & ab itorrens Theologorum: qui docent esse vnicum tantum peccatum.

Causa in promptu est: officium enim quantum est, vna est oratio, vna actio, composita è septem horis, veluti totidem partibus, adeoque illius omissio est vna, vnumque peccatum. Quæ ratiocinatio si vero propior est, vt esse certè videtur, vnà ruit fundamentum Lessij, eiusque ratio penitus labefactatur.

Ei lucem addet opportuna similitudo: etsi enim vnum aureum furari, communi Doctorum sensu peccatum sit lethale, non tamen inde argues furari decem aureos, esse decem peccata mortalia, sed vnum altero grauius. Idem in quæstione proposita esto iudicium. A qua priusquam discedam: duo calamo leuiter notabo, quæ sæpius occurrunt, & quidem.

Primum, an qui præpostero ordine preces Canonicas recitaret, censeretur ille grauioris peccati reus. In eo conspirant omnes si id ex causa fiat, aut in-

inadvertentia nullum esse peccatum : sin autem destinato consilio, ex more, & sæpius fiat, Vasquez in culpa mortifera reponit : quia præpostera illa officij ratio, lectioque, ordini Ecclesiæ, & communi consuetudini derogare videtur.

Mitius ediderunt Bonacina, Lessius, alijque, qui etsi concedant esse noxam venialem, negant in mortalium peccatorum serie reponi posse, & merito : quia eo casu ponitur substantia præcepti, & error tantum est in circumstantijs, qui tantam culpam non inducit.

Huic vicina, & affinis altera quæstio, an qui officium pro officio legit ; an & ille peccet, & an repetere teneatur ?

Consent Theologi, etsi ex certa scientia, & destinata voluntate id fieret : non euadere tamen ad reatum culpæ mortalis : sed venialis dumtaxat. Quia præceptum Iuris Canonici est ; vt legantur septem horæ, & hæc illius præcepti substantia, hoc autem, aut illud officium, spectat ad circumstantiam, in quam qui incurrit, non illico lethalem culpam dicendus est incurrisse.

Ex quo conclusum id velim cum Siluestro, cum qui officium pro officio exsolueret, non teneri repetere, hoc enim etsi consilij sit, non tamen est præcepti, voluntatis est, non necessitatis.